

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foia Diecezană“; iar banii pentru abonamente și inserțiunile se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ“ în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an	160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.
Pe jumătate de an	80 „		
Pe un pătrar de an	40 „		
Un număr	3 Lie.		
Pentru străinătate pe un an	260 Lei.		

† Avram Berlogia

Un larg cerc de intelectuali și o românimie întreagă de pe aceste ținuturi, smerit pleacă astăzi fruntea sa în fața orânduirii celei din veci, văzând cruce neagră înaintea numelui purtat de Avram Berlogia.

Fostul judecător al Înaltei Curii maghiare a ridicat deodată cu numele său, nimbul aceluiași popor, din mijlocul cărui a răsărit fiul plugarului din Broșteni. Alături de alți cunoscuți și anonimi bărbați Avram Berlogia, prin inteligența sa ascuțită și caracterul său integru, a reușit să răsbată printr'un întreg noian de obstacole și numele său românesc să-și înscrie în catastihul templului dreptății, în analele Casei din Budapesta. Cinstea și mândria au fost aportul cel mare moral, pe care l-a adus nouă acela, care astăzi doarme somnul cel convenit mucenicilor muncii, la poalele dealurilor din Slatina-Timișului...

Avram Berlogia a fost fiu de țăran din comuna Broșteni. Născut în 1844, el a tăcut școala primară în comuna sa natală. Datorită deșteptăciunii sale firești și râvnei pentru carte, fu dus la liceul din Logoj, unde isprăvi cursul inferior. Clasele superioare le-a făcut în Beiuș, unde s'a distins prin inteligența lui din ce în ce mai vie și mai pătrunzătoare.

Terminat odată cursul secundar — își continuă studiile superioare la Academia de drept din Oradea-mare și le desăvârșește în Budapesta.

Diplomat fiind în științele juridice, intră în magistratură. Întâiu fu judecător în Logoj, apoi consilier de curte de Apel și în urmă — datorită cunoștințelor sale vaste — se înalță la

treapta cea mai de sus, ce poate fi accesibilă unui jurist, ajunse la rangul de judecător al Curiei regești ungare din Budapesta.

Preocupat numai de chestiunile de specialitate sa juridică, omul acesta n'a încetat, în puținele clipe libere ale vieții sale, să-și afirme simțămintele sale sincer românești. Această împrejurare se documentează — între altele — prin alegerea lui de membru în „Reprezentanța fundațiunii Gojdu“. În această calitate defunctul s'a dovedit cu tragere de inimă către tinerii noștri harnici — pe care îi sprijinea, mândrindu-se, că nu îndeșert a fost osteneala sa și a celorlora cari l-au onorat cu această distincție. Din votul său au purces multe binefaceri pentru cârturarii noștri.

După mărețele vremuri de întregire națională, acum zece ani, Avram Berlogia și-a părăsit vieața liniștită ce o avea ca pensionar, în vârstă de 74 de ani, venind între ai săi, oferindu-și serviciile sale poporului din care s'a ridicat. Din împrejurări străine de voința sa, pensionarul de mai înainte tot în situația de pensionar a rămas.

S'a resemnat. Și și-a trăit restul zilelor retras, într'o modestie soră cu sărăcia bărbatului, care nu a vânat averi, dar care nume de cinste și-a câștigat într'un larg cerc de cunoscuți și stimători.

L-am văzut adesea trecând, deși bătrân, repede ca o nălucă; mereu trăia și mergea solitar, vecinic cu un ploier în mână — singurul și nedespărțitul tovarăș al bătrânețelor lui. Astăzi nu-l mai vedem pe acela care se numia Avram Berlogia; Dumnezeu l-a chemat la sine...

Dumnezeu să-i facă parte de odihna cerească!

Funerariile.

Neînsuflitul său corp a fost transportat dela locuința sa la biserica Sfântului Ioan Botezătorul, Marți dimineața.

Aci în casa lui Dumnezeu, împodobit cu flori și împrejmuț de făclii aprinse, a rămas până Joi înainte de ameză, perindându-se la dânsul stimătorii săi mulți și puținii vârstnici pe cari defunctul i-a mai lăsat în viață.

Joi dimineața s'au suit la această sfântă biserică din cimiter P. S. Sa Episcopul Iosif, P. S. Arhieru Filaret, preoții și funcționarii din Gremiul Consiliului eparhial, protopresbiterul și preoții locali precum și cei doi diaconi episcopești, dimpreună cu profesorii și clericii dela Academia teologică; la ora 9 s'a început Prohodul de însuș Prea Sfințitul Domn Episcop, asistat de patru preoți și doi diaconi.

La sfârșitul Prohodului, când ultimile unde ale duioselor cântări funebrele se pierdeau isbindu-se de zidurile bisericii, P. S. Sa Episcopul diecezan începe cuvântarea sa de jale cu vorbele prorocului; „O minune! Ce taină este aceasta“... Necuprinsa taină a morții ne învață, la tot pasul, cât de neînsemnată și deșartă este viața omului pe pământ; o clipă și omul cel născut în chinuri și crescut în necazuri crește se înalță și pe urmă apune în mormântul, care este pragul spre vecinicie. Nimic în lumea aceasta nu dă înțeles vieții, decât *faptele bune* ale omului. Faptele bune, *numele bun* — tovarășul credincios care însoțește pe om în fața eternului judecător — l-a câștigat defunctul. Acesta este arătătorul, chezașul vieții celei fericite, de care robul lui Dumnezeu cel mutat dela noi, este vrednic...

La eșirea din sfânta biserică, a vorbit în aceleași jalnice cuvinte, președintele de Tribunal Dr. Gheorghe Labonțiu. În numele său și al magistraților aduce prinosul de recunoștință adormitului, care neîntrecut exemplu a servit tuturor.

Insoțit apoi de toți preoții și aceeași asistență — afară de P. S. Sa Episcopul Iosif și P. S. Sa Arhieru Filaret — carul mortuar s'a îndreptat către biserică din jos și de aci a luat drumul Slatinei.

La podul de peste râul Sebeșului însoțitorii s'au înapoiat și singur vehiculul în care se duceau cel mort și cei mai apropiați ai lui, au continuat calea, care se termină — pentru el — în cavoul familiar din Slatina Timișului.

Comunele bisericesti se invită să achite prețul abonamentului pro 1928 pentru „Foia Diecezană“, trimițând banii la adresa administrațiunii Librăriei și Tipografiei Diecezane.

Prolog sau epilog?

O temeinică nedumerire bântue astăzi pretutindeni pe suprafața bătrânului nostru continent. Dar iată că noi oarecum prin abuz îl numim continent bătrân — sau lume bătrână, în opoziție cu lumea nouă, descoperită abia acum patru secole și jumătate; continentul nostru este viguros și dovadă sunt mișcările sale dese, vii, dar atât de funeste pentru noi drumeții de o zi, cari ne odihnim pe spatele lui.

Cutremure de pământ cu năruiri de sate și orașe; prăvăliri de munți, când văile se acoperă și apele își schimbă cursul lor; ploaie de cenuse și atâtea alte fenomene cosmice înfloară zi de zi pe bietul om, arătându-l tot mai neputincios întru ale sale! Și în timp ce sute și mii de nenorociți — în Bulgaria și aiurea — își deplâng zadărnicia vieții lor, în laboratoarele de știință învățații, din răspuțeri se trudesă să descopere — dacă nu cauza acestor cataclisme, cel puțin mijlocul de a le preveni din vreme, căci să le împiedece nu poate nici brațul omenească, nici mintea lui. Se istovesc însă mult și adeseori își irosesc zadărnice puterile lor acești învățați; sbârciturile frunței lor dovedesc însă urmele unei munci perseverente și ale unei încăpăținate voinți de a găsi și a ști; deaceia toată considerațiunea și respectul celorlalți este cuvenit oamenilor de știință.

Religia noastră creștină n'a fost potrivnică științei celei adevărate. Dimpotrivă, Dumnezeuul nostru, Dumnezeuul luminilor este, și Insuși zice; „eu sunt calea și adevărul!“ „Științele omenești deschid religiunii drumul inteligențelor și religiunea vine să încoroneze munca științelor omenești!“*) din armonica conlucrare a științelor cu religia se formează mediul prielnic desăvârșirii omenești! Keppler, învățatul astronom, găsind în cercetările sale vestigiile, urmele înțelepciunii divine exclamă: „mare este Domnul nostru și mare îi este puterea Lui!“...

Adevărații învățați au această credință, și toate descoperirile prometeicelor taine, ei le atribuesă isvorului de viață celui etern; astfel rodul muncii lor se desăvârșește și astfel se binecuvântă acest rod al unor osteneți pentru binele uman... Paralel însă cu știința — fructul ostenețelor oamenilor de carte — și deasupra ei, planează însă tot așa credința religioasă cea fericitoare a întregului neam omenesc?! Nu; de bunăseamă nu. S'a arătat nimerit într'unul din numerii trecuți ai acestei foi, la ce treaptă joasă

*) Dr. N. Chiriac-Dimancea.

a scăzut astăzi credința în Dumnezeu. Și s'a văzut și constatat, că mână în mână cu această înstrăinare a omului de biserica cea păstrătoare a darurilor celor supra pământești, au slăbit toate virtuțile creștinești, iar *faptele omului* — mâncându din aceste virtuți — *sunt transparente, inexistente chiar.*

Biserici goale în zile de serbătoare; necinstirea organelor sale lumești, necinstirea părinților de către copii, atâtea și atâtea lucruri pe cari zilnic le întâlnești și cari sunt mărunte și neînsemnate la aparență, dar care în faptă sunt de o gravitate mereu crescândă. Prin ele atingi așezămintele sante, prin ele atingi pe aproapele tău și vatâmi pe acela care deopotrivă cu tine poartă chipul și asemănarea Creatorului a toate; prin ele se nesocotește Acela care a zis: „amin zic vouă: întrucât ați făcut unuia dintr'acești frați mai mici ai mei, mie ați făcut!“.

Omul nu face deci și nu observă nimic din ceea ce autorul său, spre binele lui, îi cere; atunci dar este firesc, ca și binefăcătorul său să conteniască cu darurile sale pe care în deșert le risipește ingraților. Căci fărădelegile ce se tot înmulțesc — preludiv al unei rătăcirii generale — sunt cu adevărat acte de vădită îngratitudine și de nerecunoștință. Indulgența de sus se iese astfel fără de rost, deoarece nici în ceasul al unsprezecelea, păcătosul nu se îndreptează. Și atunci răbdarea travestește mantia dreptății absolute și în fluturări apocaliptice, ne arată înfricoșata zi a pedepsei! Doar știut este, că dreptatea de sus zdrobitoare este nouă celor născuți în fărădelege; iar pacostele ce se precipitează distrugător deasupra capetelor noastre în formă de ploi cu cenușe, cutremurări de pământ și alte nebanuite forme — să nu fie oare tot atâtea avertismente de îndreptare date de Acela care nu vrea moartea păcătosului, ci să se întoarcă la calea cea bună și să fie viu! „*Fățarnicilor* — ne sună și astăzi cuvintele Mântuitorului — *știți deosebi fața cerului, iar semnele timpului nu puteți deosebi!*“ Știți adevărat să pătrundeți lucruri mari; știința și cunoașterea voastră progresează uimitor, pricepuți sunteți în multe, dar nu pricepeți semnele timpului! Și nu ale acestui timp plin de tâlc și de neînțeles în semnele lui semne, ci *semnele cereștei împărății*, ale lumii celei pure și neîntinate de păcat! Această împărăție zadarnic a fost adusă lumii pământești, zadarnic s'au scurs roadele ei din izvorul de viață de pe muntele Căpățâni și ca aiurea apele Nilului, au inundat binefăcător lumea până „la Elini și la păgâni!“ Păgâni suntem cu toții și astăzi în adâncurile lăuntrului nostru și numai de față suntem creștini!...

S'ar părea, că nemijlocit se acuză știința de sărăcia noastră morală și sufletească; evident nu. Căci, dacă datorită ajutorului științei aduce omul la suprafață tot mai multe din tainele adânci ale necunoscutului, nu vina acesteia este, că în sufletul omenesc nu se poate reaprinde focul sfânt al credinții și al împintenării spre fapte bune. Sufletul este un element ideal, imaterial, iar știința nu operează decât cu lucruri ce se măsoară cu metrul și cu balanța se cântăresc — deci neputincioasă este ea, ca să înrăuriască, absolut efectiv, în bine sau în rău asupra acestui suflet.

Ne putem aștepta cu legitimă încredere, ca știința să descopere la un moment dat mijlocul de a prevedea la timp mișcările seismice, atât de catastrofale uneori; nu putem aștepta însă tot așa cu mâinile încrucișate, ca tot dela această știință să vină izbăvirea sufletului nostru. Mijloacele le știm, cunoaștem și calea care ne duce la rezultat. Oare vom putea zice ca Apostolul neamurilor „că nu ceea ce voesc eu aceea fac, ci care urăsc aceea lucrez“ (Rom. VII, 18)?

Dumnezeu, prea bunul, ne previne de arătarea feței Lui drepte și semne lasă în lume pentru îndreptarea acesteia. Întâmplările, proaspete în memoria noastră, sunt epilogul divin la nemernicia noastră parțială; ele pot însă totașa de bine să fie considerate, ca prologul năruirii generale — așa cum încheie ultimile pagini din Scriptura Sfântă.

Prolog sau epilog, acele semne mâncă dela Acela care ispitește inima omului și cearcă rărunchii lui. Prin faptele credinții noastre însă, în putere-ne este a le îmblânzi!

R.

Momente din viața lui Iosif fiul lui Israil.

Preotul Sinesiu Bistreanu.

Introducere.

Noi creștinii avem o carte sfântă, carea ar trebui să nu lipsească din vr'o casă, și carea s'o cetim adesea, mai cu seamă în Duminici și serbători după amiază, așa, că fii noștri să câștige îndemn și învățatură din ea; iar această carte este sf. scriptură sau biblia și pe carea o mai numim „cartea cărților“.

Sfinții Părinți susțin, că sf. scriptură e o scrisoare a atotputernicului Dumnezeu, trimisă omenimei, ca un semn văzut al grației, al dragostei sale.

Sf. scriptură e cuvântul lui Dumnezeu, căci prin dânsa vorbește duhul dumnezeesc al eternei înțelepciuni și — într'o vorbire omenescă — ne descopere cele mai adânci și ascunse taine, pe cari omul — făcând de

istef în cugetarea sa — totuși cu mintea sa nu e capace a le afla.

Sf. scriptură e comoara adevărului, în carea stă tainuită o cugetare indefinită, o bogăție imensă de idei; este ca un izvor de munte și din carele se adapă toate neamurile pământului, și totuși n'are vr'odată să săce; e ca o grădină menită a face plăcere ochiului, fiind sădită de mâna lui Dumnezeu și carea pururea va produce flori mirositoare și fructe delicioase, carea îi înze-strată cu arborele vieții și a cărui trunze sunt menite a respira sănătate între oameni.

Sf. Ioan Crisostom scrie (Omil. 3 Gen. 1): „Sf. scriptură se aseamănă cu o comoară de mare preț, căci precum omul înfructându-se numai cu o pârțică dintr'ansa și mereu se îmbogățește, — tot astfel e și cu sf. scriptură, că într'un unic pasagiu al ei aflăm idei de o bogăție neesprimabilă. Și n'avem să o asemănăm cu o comoară numai, ci susținem, că sf. scriptură e ca un izvor, ca o fântână ce ne adapă cu apă rece și dulce. Și aievea e uriașă bogăția acestei comori, precum mare e și dârnicia acestui izvor spiritual“.

Și nu e vr'o surpriză dacă susțin, că dacă atât noi, cât și înaintașii noștri, precum și succesorii noștri vor scoate mereu după puterile sufletești: apa cea vie, în veci nu va seca, ci mai cu seamă va izvorî prin darul sf. Duh, căci zice Christos: „Cel ce însetează să vină și să bea, și cel ce crede într'u mine, riuri de apă vie vor curge din pântecul său“ (Evg. Ioan 7, 37.) Și iarăși sf. părinte Ioan Crisostom susține în Omil. Entr. 1: „E o desfătare a ochiului a privi o grădină frumoasă, dar e cu mult mai ademenitor a ne îndelețnici cu studiul sf. scripturi, că acolo dai de flori, cari vestejesc, aici însă aflăm seminte și cuvinte hotăritoare cari ne însuflețesc; peacolo mai aflăm și buruieni și scăieți, aici ne conservă providența divină un parapet scutitor; acolo se oferă privirei o plăcere trecătoare, iar cetind sf. scriptură câștigăm înzecit“.

O grădină se află de comun numai într'o parte a hotarului, pe când sf. scriptura e peste întreg rotogolul acestui pământ; și apoi o grădină mai este espusă fluctuațiunii elementelor, dar sf. scriptură înflorește în toată splendoarea atât vara cât și în orice anotimp și ne oferă fructele sale.

Sf. părinte Augustin scrie: „Cetiți adesea sf. scriptură, dar cetiți-o ca să nu deveniți orbi și povățuitori orbilor. Cetiți-o, că în ea se află ceea ce ar trebui ținut și tot aci ceea ce să delăturăm, s'o cetiți căci se potrivește mierii cei dulci și e mai plăcută de cât orice legume“.

Și dacă considerăm sf. scriptură ca o comoară a adevărului, și noi să căutăm, să nisuiim a afla această comoară, că doară în ea sustă știința or neștiința fiecărui din noi, e începutul deșteptării și al întunecimei, până ce omul decade și este sufocat de însușiri pătimase. Oarele disponibile odihnei corporale să le întrebuințăm în cetirea sf. scripturi, și să nisuiim a opăci îndemnul spre minciună și viață necinstită și să rugăm

pururea pe Dumnezeu: Doamne desăvârșește-mă și îndeamnă-mă să cunosc adevărul, căci voacea Ta e bucuria mea, iar eu promit a păstra în inima mea ceea ce sf. scriptură cere.

Reasum, că sf. scriptură e comoara ce conține cuvântul dumnezeesc; pentru că omul nu trăiește numai din pâne, ci își susține viața mai ales prin cuvântul ieșit din gura Domnului.

Și dacă n'ar veți cuvântul lui Dumnezeu, noi — în această vale a plângerii — am duce o viață foarte ticăloasă, întocmai turmei fără păstor și care este espusă nesățioșilor lupi; ca și copilașii nou născuți, cărora le oferi pâne și totuși mor de foame așteptând să-i hrănești.

Cuvântul lui Dumnezeu așa cum ni-l oferă sf. scriptură, e știința mântuirii, o lumină ce luminează în întunec; se consideră ca cel mai tainic secret, mana cea cerească, aurul strălucitor, știința celor sfinți, învățătorul sufletului și al adevărului.

În fine, tot Crisostom susține, că în casa în carea se află evangelia nu vor avea loc demonii, și cât aș dori ca venerația cărților sfinte să se sălășluiască întru noi.

Dar, e și ceva surprizător fenomen, (că de cetesc cărți cu conținut profan și fie cât de interesant, după a doua cetire o pun la o parte, o dau uitării, și-a pierdut or-ce farmec; iar ce se refere la sf. scriptură, trebuie s'o recunosc, că or de câte ori aș receti-o, totuși îmi pare ceva nou și nu mi se mai urăște cetindu-o.

Da! Căci cartea aceasta vorbește inimei cu atâta căldură și iubire, apoi o pricepe și nevoieșul și necărturarul. Îți pare atât de mare, că de abia încapă în întreaga lume, că cuprinde în sine istoria lumii, ca apoi să apară înainte-ne atât de mică asemenea unui om singuratic, căci în ea își află fiecarele propria sa istorie, se întâlnește cu propriile păcate; aci își află mântuirea cu întreaga viață, cu metamorfosările sale, se îmbie inimei hrană și pace.

Frunzărindu-o întâlnim aievea oameni cu slăbiciuni și mărețe însușiri, oameni cari au suferit, greșit, s'au luptat sbuciumându-se cu oamenii.

O astfel de arătare, îndemn de urmare în viață, ne apare în sf. scriptură „Testamentul vechiu“ — Iosif cel mai iubit fiu al lui Israil sau patriarhul Iacob.

Doresc, ca cetind viața acestui deosebit om, să gândim serios asupra schimbărilor ce obvin în viață, și atunci am convingerea că veți glăsuși împreună cu mine. Eu însumi am pățit și gustat o pârțică din viața acestuia.

Cred că nu greșesc improspetându-vă în minte întâmplări mai însemnate din viața lui Iosif, căci nisuesc a vă pregăti și niște momente instructive și vă voui da prilej de a gândi și la o leacă de îndrumare pentru viața aceasta temporală.

(Va urma).

ȘTIRI

Locale:

Duminecă s'a comemorat împlinirea primului deceniu dela unirea Basarabiei cu Patria mamă. A fost o zi frumoasă de primăvară, potrivită cu gândurile și bucuria întregului neam românesc. In orașul nostru încă s'a exteriorizat vădit această solemnitate, menită să reîmprospeteze emoțiile de-acum zece ani, la sosirea primului sol al întregirii naționale.

Dimineața la orele 9, directorii școalelor din localitate au ținut călduroase cuvântări în fața elevilor lor, făcând istoricul zilei de serbătoare.

In biserica catedrală, după săvârșirea liturghiei, s'a adus, în fața P. S. Sale Episcopului diecezan, a autorităților civile și militare — rugăciune de mulțumită lui Dumnezeu, pentru binefacerile Sale. La sfârșitul doxologiei, protopresbiterul Andreiu Ghidiu, în accente de cald patriotism, a vorbit despre însemnătatea actului din luna Aprilie 1918.

Serbătoarea s'a încheiat cu defilările armatei, făcută în apropierea bisericii, în fața P. P. S. S. L. L. a Episcopului Iosif și a Arhiereului Filaret, precum și a întregului corp de ofițeri din localitate.

In loc de cunună, pe sicriul adormitului Avram Berlogia, Prea Sfințitul Episcop, în semn de pietate față de memoria adormitului a depus la preoțimea parohială o anumită sumă pentru pomenirea răposatului, timp de șase săptămâni, la sfânta Proscomidie și în ecteniile morților, după sfânta Evanghelie.

Miercuri, în 2 Maiu a. c. Consiliul eparhial s'a întrunit în ședință plenară luând în desbatere — între alte chestiuni numirea noului protopresbiter al tractului Mehadiei, carea s'a făcut în persoana părintelui *Mihail Costescu*, administrator protopresbiteral al tractului Mehadia și preot în Eșelnița.

Felicităm pe noul protopresbiter!

„**Corul catedral**” din localitate va aranja Duminecă în 13 Maiu a. c., din prilejul Adunării eparhiale, concert artistic împreună cu dans. Menit să continue tradiția petrecerilor ce se țineau odată cu ocaziunea Sinoadelor eparhiale, sperăm să vedem pentru concert, aceeași atențiune ca în trecut la preoțimea noastră.

De-ale apiculturii. Dela granița de vest a țerii noastre aflăm cu multă bucurie, că profesorul de apicultură Ioan Jucos, preot în Zervești, a cercetat comunele noastre fruntașe Rovine, Nădlac și Pecica, din jud. Arad, propovăduind necesitatea cultivării acestui însemnat ram de economie națională, respective sfătuind și îndrumând pe cultivatorii de acolo într-o exploatare rațională a stupăritului în folosul lor propriu și al economiei țerii. La Rovine au asistat toți elevii și profesorii școlii de agricultură de acolo, precum și, ca și în celelalte comune și preotul și stuparii satului, cari au rămas peste măsură de mulțumiți cu îndrumările și învățăturile primite. In celelalte comune a dat primul ajutor la câte o stupină în care s'a furișat un morb al albinelor, ce bântue la stupinele de peste granița apropiată. Ajutorul acesta venit tocmai la timp și ca înțelepciune aplicat desigur va aduce salvarea stupinelor noastre din acele părți. Inregistrăm cu bucurie activitatea prodigioasă a părintelui-profesor Ioan Jucos, desfășurată cu un adevărat apostolat în interesul ridicării economiei naționale și a prestigiului țerii.

Unde duce neștiința. Într-o comună din apropierea Iașului s'a întâmplat zilele acestea o impresionantă nenorocire. Doi tânări, unul în vârstă de 24 de ani și altul numai de 13, s'au bolnăvit de febră tifoidă. *Agentul sanitar* din comună le-a prescris stricnină. *Leacul* acesta le-a fost însă fatal, căci ambii bolnavi au murit în chinuri disperate. Iată unde duce neștiința!

† **Preotul Coriolan Popoviciu** din Jebel împărățit fiind cu sfințele Taine și-a dat sufletul în mâinile Creatorului său Joi în 12 Aprilie a. c. Reposatul a fost preot în Jebel la parohia I-a, timp de 16 ani. A fost înmormântat în 14 Aprilie, adevă în Sâmbăta mare, prin protopresbiterul Ioan Geția și preoții Ioan Ionescu, Vasile Terebențiu, George Lungu, Alexandru Ioanovici, Ioan Russu și Constantin Tismonariu. Adormitul în Domnul a lăsat în urmă-i mare jale și durere pe bătrâna lui mamă.

Fie-i țărâna ușoară și memoria binecuvântată!

Toate cu măsură! Se știe, că americanii sunt cei mai buni sportiști în întreaga lume. Toate invențiile și chiar extravagantele de felul acesta le făuresc ei. Câteodată însă dau și ei greș, sau ajung să cadă victima pasiunii lor pentru sport. Așa s'a întâmplat acum într-una din zile cu un pilot care era și automobilist. La o emulare, și pe când era gata să ducă recordul cu automobilul său, pilotul Lockhart a fost dat de gol de mașina sa. La al patrulea și ultim tur, mașina a capotat sărind în aer, lăsându-și pasagerul mort pe loc.

O biserică budhistă trăznită. În cursul slujbei sfinte, în orașul indian Bombay, a căzut trăznet asupra unei biserici. Cum biserica era foarte populată cu credincioși cari se rugau, mulți au fost omorâți și un foarte mare număr au fost numai răniți.

Publicație de licitație.

Consiliul parohial ort. rom. din Sirbova, protopresbiteratul Buziaș, pe baza încuviințării Veneratului Consiliului eparhial Nr. 817 E. ex 1928, escrie licitație cu oferte închise, pentru zidirea casei parohiale.

Licitația se va ține la 13 Maiu 1928 oara 3 d. a. în școala primară din loc.

Ofertele se vor înainta până în ziua licitației ora 12 a. m. Cele întrate ulterior nu se iau în considerare.

Reflectanții — împreună cu oferta — vor alătura vadiu de 10% în bani gata sau hârtii de valoare.

Consiliul parohial, eventual dă lucrul de tâmplar separat, iar reflectanții de tâmplărie vor depune vadiu de 10% din suma oferită.

Consiliul parohial își rezervă dreptul, fără considerare la rezultatul licitației, de a da lucrarea celui antreprenor în care are mai multă încredere, sau în caz contrar va ține licitație nouă.

Contractul devine obligator pentru comuna biserică numai după aprobarea lui din partea Veneratului Consiliu eparhial, iar pentru antreprenor imediat după semnare.

Comuna bisericească nu plătește spese de deplasare. Antreprenorul este obligat a plăti spesele cu facerea planului și devizului și va suporta cheltuiala cu facerea contractului. Comuna bisericească nu plătește procente după vadiu.

Planul cu devizul și condițiunile de zidit se pot vedea la oficiul parohial ort. român din Sirbova.

Sirbova, din ședința consiliului parohial ținută la 30 Aprilie 1928.

Emanuil Pirtea
preot, preș. cons. paroh.

Corporațiunea mes. ca autoritate industrială Caransebeș.

Nr. 184/1928 27. Aprilie 1928.

CONCURS.

În baza hotărârii Comitetului se scrie concurs pentru ocuparea postului de funcționar și dactilograf la Grupa de înmormântare a Meseriașilor din Caransebeș cu termen de 8 zile dela publicare.

Cei cari doresc a ocupa acest post sunt invitați a-și înainta cererile Corporațiunei Meseriașilor din Caransebeș.

Orele oficiale sunt dela ora 7 până la 2 și d. m. iarna dela ora 8 până la 2.

Cererea se va scrie cu mâna proprie și este a se indica în cerere, cât salar se pretinde lunar.

Președinte:
Simeon Magieriu.

Secretar:
Ioan Drăghici.

Corporațiunea mes. ca autoritate industrială Caransebeș.

Nr. 371/1927 2 Mai 1928.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștință publică, că grupa de înmormântare a meseriașilor din Caransebeș a intrat în activitate deja cu 1 Mai 1928.

Membrii se primesc și mai departe la această grupă, însă cei peste 50 ani numai cu certificat medical.

Din ce se înscriu mai mulți membrii, cu atât va fi mai mare ajutorul de înmormântare.

De acea în interesul părților rugăm, ca să se înscrie cât mai mulți membrii la societatea noastră.

Inscrierile se primesc la Corporațiunea Meseriașilor din Caransebeș, unde se dau și informațiunile necesare, fiecărui membru.

Președinte:
Simeon Magieriu.

Secretar:
Ioan Drăghici.

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 16 Port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din lege LX. din 1881: și în baza art. 19 din legea XLI. din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 3970/1927 efectuându-se execuțiunea la 13 Ianuarie 1928 în favorul următorului Nicolae Muntean din Ohababistra reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle din Caransebeș pentru suma de Lei 802 bani — capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedstrate cari s'au prețuit în 6800 Lei — bani și anume: 1. Doi cai roșii de 3—4 ani, 2. una cadă mare de 5 cazane se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Nr. 538/1928 G. al Judecătoriei mixte din Caransebeș, pentru încassarea pretenziunii de 802 Lei — bani capital, și spesele de 875 Lei — bani staverite până în prezent se fixează termenul de licitație pe ziua del4 Maiu 1928 la orele 11 p. m. în comuna Ohababistra la locuința următorului și toți aceia cari au voe de a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus în art. 107, 108 din legea LX din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub preț de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX. din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 24 Aprilie 1928.

Portărel: **M. Guran**

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș

No. 966 Port. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea XLI din 1908 prin aceasta public, că conform deciziei judecătorei urbane din Timișoara de sub Nr. 13.552/1927 efectuându-se execuțiunea la 19 Decembrie 1927 în favorul următorilor Dr. A. Polacsek și Dr. I. Tenner avocați în Timișoara pentru suma de Lei 7674 bani 50 capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedstrate cari s'au prețuit în 19.500 Lei — bani și anume: 1. In prăvălie: 1. Patru teighele, 2. una teighea pentru cassă, 3. patru stelaje. In birou: 4. una cassă de fier (Wertheim) 5. una masă de scris se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Nr. 7674/1927 G. al Judecătorei mixte din Caransebeș, pentru încasarea pretenziunilor de 7674 Lei 50 bani capital cu 10% interese din 18 Decembrie 1925 după 4024 Lei, 15 Ianuarie 1927 după 7674 Lei și spesele de 1945 Lei — bani staverite până în prezent se fixează termenul de licitație **pe ziua de 23 Maiu 1928 la orele 11 a. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăriților** și toți aceia cari au voe de a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 al legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 24 Aprilie 1928.

Portărel: **M. Guran.****Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.**

Nr. 284 Port. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX din 1881: și în baza art. 19 din legea LXI din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 1109 și 1112/1927 efectuându-se execuțiunea la 17 Maiu 1927 în favorul următorului Ianăș Tuican din Rueni reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle din Caransebeș pentru suma de Lei 2000+5000=7000 — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedstrate cari s'au prețuit în 11.300 Lei — bani și anume: 1. 20 kgr. lână nespălată 2. Una cadă uzată 3. 8 m³ bulvani de brad 4. Un circular complet 5. 22 scânduri de gorun se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deci-

sului Nr. 3157/1927 G. al Judecătorei mixte din Caransebeș, pentru încasarea pretenziunii de 7000 Lei — bani capital, cu 12% interese din 7 Iulie 1926 și spesele de 3254 Lei 50 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 19 Maiu 1928 la orele 4 p. m. în comuna Poiana la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voe de a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 24 Aprilie 1928.

Portărel: **M. Guran.****Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.**

Nr. 668 Port. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea LX din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 4168/1927 efectuându-se execuțiunea la 3 Septembrie 1927 în favorul următoarei Prima Cassă de Păstrare din Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle din Caransebeș pentru suma de Lei 7000 bani — capital și acces mobilele sechestrate și suprasedstrate cari s'au prețuit în 22.000 Lei — bani și anume: La Nicolae Pascotă: 1. Doi boi, 2. un vițel. La Gheorghe Mărgan: 1. una vacă roșu cu alb, se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Nr. 5845/1927 G. al Judecătorei mixte din Caransebeș pentru încasarea pretenziunilor de 7000 Lei — bani capital cu 12% și interese din 6 Aprilie 1927 și spesele de 2877 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 16 Malu 1928 la orele 3 p. m. comuna Marga la locuința urmăriților** și toți aceia cari au voe de a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus în baza art. 107 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației sau mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a Legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 24 Aprilie 1928.

Portărel: **M. Guran.**

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș

Nr. 52 Port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul din Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881: și în baza art. 19. din legea XLI din 1908. prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 3416/1927 efectuându-se execuțiunea la 25 Ianuarie 1928 în favorul următorului Robert Halle din Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle din Caransebeș pentru suma de Lei 29.452 — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedchestrare cari s'au prețuit în 29.900 Lei — bani și anume: In prăvălie: 1. 4 pulturi, 2. un stelaș cu lădițe, 3. 3 stelașe, 4. un cântar mic de 10 Kgr. cu greutateți. In cameră: 5. una mașină de cusut „Singer“, 6. una oglindă mare cu ramă, 7. una pendulă. In curte: 8. un butoi de 375 litri, 9. una cadă mare, 10. un butoi de 685 litri, 11. un butoi de 740 litri, 12. un butoi cu 740 litri țuică, 13. una cadă mare de 10 căzane se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Nr. 551/1928 G. al Judecătoriei mixte din Caransebeș, pentru încasarea pretenziunii de 29.412 Lei — bani capital, cu 12% interese din 17 Iunie 1927 și speșele de 3957 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 17 Maiu 1928 la orele 3 p. m. în comuna Bucosnița la locuința urmăriților** și toți aceia cari au voe de a cumpăra, sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 al legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 24 Aprilie 1928.

Portărel: **M. Guran.****Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.**

Nr. 522 Port. 1926.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX din 1881: și în baza art. 19 din legea LXI din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 3184/1926 efectuându-se execuțiunea la 16 Iunie 1927 în favorul următorului Ioan Bâlc din Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle din Caransebeș pentru suma de Lei 2965 bani — capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedchestrare cari s'au prețuit în 5000 Lei — bani și anume: Una oglindă de toaletă cu oglinzi de cristal se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Nr. 3611/1927 G. al Judecătoriei mixte din Caransebeș pentru încasarea pretenziunilor de 2965 Lei — bani capital, cu 12% interese din 10 August 1926 și speșele de 1488 Lei 30 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 14 Maiu 1928 la orele 3 p. m. în comuna Caran-**

sebeș la locuința urmăriților și toți aceia cari au voe de a cumpăra sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 24 Aprilie 1928.

Portărel: **M. Guran.****Judecătoria mixtă Caransebeș, secția cf.**

No. 425/1928 cf.

Extract din publicațiune de licitație.

In urma cererei de executare făcută de următorul Dr. Iosif Horváth avocat în Caransebeș contra următorului Vasilie Radu din Borlova nr. 308.

Judecătoria a ordonat licitațiunea execuțională în ce privește imobilele situate în comuna Borlova circumscripția judecătoriei mixte Caransebeș, cuprinse în cf. a comunei Borlova Nr. C. casa Nr. 308 ca supra clădire, clădită pe izlazul comunei Borlova, care este din cărămidă nearsă acoperită cu țiglă, constătătoare din o odaie și uha bucătărie lungă 8 metri, largă 4 metri între vecinii Dumitru Dobre Nr. 307 Radu Voin Nr. 309, și stradă, pentru încasarea creanței de 1894 Lei — bani, capital și accesorii cu prețul de strigare este 10,000 Lei.

Licitațiunea se va ținea în **ziua de 12 luna Iunie anul 1928 ora 11 a. m. la casa comunală a comunei Borlova.**

Imobilul ce va fi licitat nu poate fi vândut pe un preț mai mic decât jumătate din prețul de strigare.

Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție, în numerar sau în efecte de cauție socotite după cursul fixat în § 42 legea LX 1881, sau să predea aceluiaș delegat chitanța constatând depunerea judecătorește, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație. (§ 147, 150, 170, legea LX. 1881, § 21 legea LX 1908).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să întregească imediat garanția fixată conform procentului prețului de strigare, la aceeași parte procentuală a prețului ce a oferit, (§ 25 XLI 1908).

Dată în Caransebeș la 12 luna Martie anul 1928.

Tannenbaum m. p.
aj. dir. c. f.Virágh m. p.
consilier.